

ИЗВЕСТИЯ ОТ 1900 ГОДИНА

ИЗВЕСТИЯ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СХІ, БРОЙ 23

СОФИЯ, 1-15 ДЕКЕМВРИ 2010 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarsha.bg

Нов епископ на Българската православна църква

† **МАКСИМ, Патриарх Български**

Бог да ти бъде помощник и покровител в предстоещото ти поприще!

Поздравление към новореклозаната Главиницки епископ Йоан (Стойков)

Прочесвени епископе Йоане,

В деня, когато честваме паметта на първозвания Христов апостол Андрей в патриаршеския на Катерин храм, ти си преуспяваща Божествена благодат на епископското служе-

ние, за да бречи блязък помощник на Високопрочествената Варненска и Великопреславска митрополия Кири в отправление делата на епархийската му диоцез.

Продължително време ти старателно изпълняваш възлаганите ти послушания, будейки възпитан във вера и благочестие още в бащиния дом, а сетне и в духовните ти школи; проведи и полезни богословски занимания в църквата.

Успрвен в монашеския погуби и свещенослужението, ти достигаща висотата на епископския сан, за което синодалните архиереи дароха своето одобрение.

В зрява възрас и с бозам жителския опит, разработил с поновобитно трудолюбие дадения ти от Бога талант (Мат. 25:15), ти продължаваш своето служение с нови сили и въдновление, посвещавайки трудовете си на архиерейското днешнякче за поверените ти христомъдри люде, както и за общаа ти на христовия живот пак, както и за твоите постолаи.

Моме се бозу успрвен – Тој да ти биде поможник и покровител в предстоещото ти поприще, както ни е обещаа – да биде с нас през всички дни до свършката на света (Мат. 28:20). Амин.

Поздравявам те от името на Св. Синод и от свое име и ти желая благоденстване!

Прочесвени в присниа салон на Св. Синод, София

† Главиницкият епископ **ЙОАН**

Ап. Йоан (Стоян Костадинов Стойков) е роден на 29 ноември 1949 г. в гр. София.

Окончил е прогимназиално образование завършил в училище „Екзарх Антоний I“ през 1963 г.; в родния си град. Средно образование завършил през 1969 г. в Софийската духовна семинария „Преп. Йоан Рилски“ на гара Черепиш, окръг Врачанска. В периода 1969-1971 отбива воената си служба. Постриган е за монах в Бачковския манастир „Успение Богородично“ на 11 марти 1969 г. от Старозгорския митрополит Панкратий, като духовен старец му става неговият преподавател и духовен наставник Бранички епископ Герасим, тогавашен изцелен на своята обител.

През 1976 г. завършил Духовната академия „Св. Климент Охридски“ в София. Написал дипломна работа на тема „Светински Лествици“ при катедрата по Християнско изкуство при проф. Иван Пандурски.

На 30 март 1969 г. е реклозан в иеродивонски чин от Бранички епископ Герасим, изцелен на Бачковския манастир в манастирската църква „Св. Николай Мирликийски“. На 21 май 1971 г. изцелен от реклозага за иеронона в централния манастирски храм „Св. Успение Богородично“.

От 1 април 1972 г. до 28 февруари 1975 г. е назначен от Негово Високопрочеменоване Старозгорския митрополит Панкратий за епархийски свещеник в с. Карл.методиево, Старозгорска. Следовременно служи в канцелярията на Старозгорската св. митрополия като подпомогател епархийския архиерей в административните дела и просветно-богослужбена работа в епархията.

Нов епископ на БПЦ в деня на Първозвания апостол

По Божий промысел точно в деня, когато сватата ни Църква чества св. ап. Андрей – апостола, когото Господ Иисус Христос пръзова за Свой следовник и благовестител, проповядвайки Евангелието по Черноморието, милостивият Бог пръзова да продължи апостолското служение като епископ църковен и ивиарни на Варненския и Великопреславския митрополит досегашния високопрочеменован архим. Йоан (Стойков), който от днес ще носи титлата „Главиницки“. В епископска благодат новият архиерей на БПЦ бе обичен в патриаршалската катедрала „Св. Александър Невски“ – храма, в който от 2007 година насам тој служи при св. свята Престол и отправа молитвите си към Бога с пръсното си усърдие и смирение.

Наречението за епископ става предния ден, 29 декември, по време на редовното заседание на Светия Синод, когао архим. Йоан отбележа своя 61-ви рожден ден. Решението бе взето по предложение на Негово Високопроче-

ственно Варненския и Великопреславския митрополит Кирил, чиято отдавнашно желание бе да има помощник в пастирското, просветното и мисионерско служение в богодарувана му епархия.

Във Варненска и Великопреславска епархия има над 330 православни храма, чиято едно-

рини са разделени в пет духовни окролии. Постепенно се строят и осветяват нови храмове и параклиси и се реклопанат нови свещенослужители, а нуждата от ивиарки, които да подпомогат епархийския архиерей в обкрояването на това богато духовно поле, отдавна е належаваа след назначаването за председател на църковното настоятелство на ПКСХП. Св. Александър Невски“ на първия ивиарни в тази епархия в последно време Негово Прочеменоване Левкийски еп. Павла.

† СЛИВЕНСКИ МИТРОПОЛИТ ИОАНИКИЙ

Напътствие слово към Главнищюцкия епископ Йоан

Ваше Превосвещенство, възлюбени во Христe брате епископе Йоане,

Големия е духовната ни радост в Господа, че в Божията поща ние имаме покаяние по имънъришкето хриотонание на оне един епископ на Българската православна църква, с което работничеството на нивата Божия се увеличават, за да се изпълняват словата на Иаце Господ и Спасител: „Наисте, научете всички народа“ (Матр. 16:15).

Духовната ни радост е голъма, защото оне един последователи на апостолско-мировенския живот и служение трябва да свещеностежава за очистиане и „пронка на греховите на народите, спорни неща, които са свързани с нечистотията“ (Злат. лит.). За проповядва „църквото Божие“ (Лука. 9:2) „слово и поучение“ (1 Тим. 5:17).

Съзнаваме се, защото по изпълни желанието на нашия общ духовен старец – блаженнопочиналия Бранишки епископ Герсиски, както и на всички членове на множеството твои духовни братя архирей, свещеници, богоусои и благочестиви, работещи на различни територии в цялата България, да бъдеш удостоен с епископския сан поради твоето безспорно талант, с които Господ те е отдал и ти си си станал помощник на св. Синода разнавай и умолявай. Помни, че всяко добро дело и „всески съвършенство“ идват от гърц, съзавъйки от Отца на свещените“ (Иаков. 1:17).

Ти от малък си възпитан в православната ни вера и от твоите благословни родители. Известна с ревността и дарбата на твоя баща, който несе на хръмоте на стенозиата на Господна духовна радост твой изживя, когато те видя в монашески образ да посещави братна на невидимата правда в себострашна любов и милост в Божковската св. обител оне преди да завърши Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“. Твоето смирение и желанието за отнисищенство се показва и осъществява, когато се старане с молитва и труд за обновиане на не храмъ и килиите в местността Клуваната над Бачковския манастир.

По време на следването в Софийската духовна академия ти премина през богослужебна, проповедническа и църковно-административна подготовка на ръководството на Благочиниоцината Старозагорският митрополит Панкратий, известни със своята строгост и ревност за правдианото дело. Под неговия отговор ти разви

поволява дейност в епархиата за духовно обригване и предаване на хриотинските, подложени на сеантиска и атеистично-Болшевишки, подложни български епархиалски архирейски служения. Митрополитски архирейски дейност. Така ти спечели доверие то, за да те назначат отначало за и.д. прогонистин и библиотекар, след което и за протосинод на Старозагорския св. митрополит.

Сливенският митрополит Иоанкий произна напътствие и похвалително слово към поноврожденния Главнищюцкия епископ Йоан

В гърдите си за повишаване на православието подготовка на необхотими клирици и кадри на Църквата, Св. Синод български, продължил да продължил научните си занимания в Московската духовна академия в Лаврата на преподобния и богоусоиен наш отец Сергей Радомирски Чудотворец, където защити научната статия „кандидат на богословие“.

Благочиниите на доказват ти ти качества на прогонистин ти при берет за клирицици на Видинската св. митрополити под оформя под присловна сетива Видински митрополит Филарет. Богослужебни и проповедническа и просветна дейност ти изпълняваш с едърте на обиданост. В резултат на библиотекарското ти и омилетично служение се появява публикации в официозна периодик и малките в Божковската св. обител оне преди да завърши Софийската твоите монашески добродетели, клирическа и богословска подготовка, Св. Синод те назначав за преподавател и заместник-ректор в Софийската духовна семинария, която да оформиш в дисциплини на богословие – литургия, богослужение, пасторско богословие, българска църковна история, духовноповоляване мислеще.

Богатият ти онит както спечеленостелите позиция на Св. Синод да те назначат за епархиалски духовен наставник и председател на църковното настоятелство в Духовната академия „Св. Климент Охридски“. Вселеностелите ти се поверява извън

шавето на отгел „Богослужение“ в Св. Синод, както и председателството на църковното настоятелство на ПКСХП „Св. Александър Невски“.

Стременият си да умозикши и преумозикши даешните ти таланти, ти продължи научните си занимания в Германия, където защити магистърската дисертация на тема „Св. Амвросий Медиолански и неговото учение за пастир-

ството“, както и докторската дисертация в България „Живот, дело и възглед на св. Патриарх Евтимий“.

През това време с голъма ревност за богослужение и църковната проповед ти обригваше духовно българите в църковната община „Св. Климент Охридски“ в Бачковския манастир, където беше удостоен от Негово Високосреповещество Западно- и Средноевропейския митрополит Симеон със златен орден „Св. Йоан Рилски“.

Поволява с верността към каноничното единство и запазиение Патриархеския статус на Българската православна църква, уважеността ти към неговия Предтестел – Негово Свещенство Българския патриарх Максим. Поради високото ти църковно образование и личен мъркат ти не се съобразав да се възползваш от възможностите на високока духовна и административна власт при повишаване се противноставяния в Църквата ни.

След завръщането ти в България ти носе пощата на епархиалски в ПКСХП „Св. Александър Невски“, където ти се възползваше от богослужение както началник отгел „Богослужение“ в канцелариата на Св. Синод.

Оценявайки шавотството ти служение като клирик на Българската православна църква, Св. Синод удостои ти желанието с необхотимостта от видкени епископ на Негово Високосреповещество Варненския и Великотърновския митрополит Кирил по негов мисъл реши да бъдеш хриотонан в св

епископ, за да даеш своя принос и заемар в литургично, проповедническо, учебно-просветно, както и да подпомогам в реално-просветно му архирейско служение за духовно обригване на милионното паство на Варненска и Великотърновската епархия.

Много внимателно е фактът, че твоия митрополитски стана на два, в който Православната ни църква отбелязва и таки па-

Епископ Йоан на Гори Карловци

места на св. Андрей Българския, проповедник и благословен и благословен църквото Божие по нашето Черноморие, по конкретно и във Варна, където постави за първи епископ Христовия апостол и свой ученик ап. Амвлей. Така и ти проповеднич и благословен църквото Божие и изказването на цялата Църква, не търпяш нещо за себе си, но което е за Господна Исусова“ (Последованието на епископския хриотонан).

ЗА ПАСТОРСКОТО СЛУЖЕНИЕ

Ученето на св. Амвросий Мегюлански († 397 г.)

Св. Амвросий Медиолански дна денни наставления за пастирство в своето съчинение „За дължостите на свещеностежителите“ („De officiis ministrorum“). В тази книга той спира вниманието си на някои качества, на възпитаното държане и на различението на пастирите.

Пастирите трябва да се отличават със скромност и мълчост както в постъпките си, така и в говоренето си. Трябва да се съобразява като да говори и кога да мълчи. В разговор трябва да пазят предлице. Нищо срамно да не изговарят. Разговорите му трябва да бъдат тихи и приятни. Също важно им е поучително, а пък им да бъде нравственото съпришествие на събеседниците. Неуместно е шети да се избягват. Тонът да бъде естествен, приличен и съответстващ на званието.

Св. Амвросий пише, че в движението на тялото се изразява състоянието на душата. По възпитаните действия може да се заключават възрешните свойства на нашата природа. Само въз основа на теодвижението ти не допуснал едного до

те, против светостравнишето на гъмнатиата от тоя век, против необхотените духовне на злобата“ (Еф. 6:12).

Не забравяй поучителното на вара и дадениите обещания пред Бога предестина. Винаги помни дадената дума за пославане и съобразяване с всички поръчения, постановления, наредби и напътствия на Светейния ни Па-

Епископ Йоан на Гори Карловци

риарх, на Св. Синод, на Епархиалския митрополит със „страх Божий, както винаги имам в паметта си Неговия Страхшен и с искрена любов към Бога и към ближият“, както поставя за крабий клм на всички твои „мисли, думи и действия шавотите твои, списането на църковените думи и изказването на цялата Църква, не търпяш нещо за себе си, но което е за Господна Исусова“ (Последованието на епископския хриотонан).

Служи винаги със смирение и съзнание за високата на епископското учение, от една страна, и за своето недоволност, от друга страна, за да не станеш „таините Божия“ (1 Кор. 4:1), да митрополитската Божия „благодат“ (1 Петр. 4:10; 1 Кор. 4:1) в Църквата Христова, учител на шавотелското въздржане, търпение, благочестие и чистота (1 Тим. 2:2; 2 Петр. 1:3, 6).

Како добър войн Христов, имай вора и добра съвест (1 Тим. 1:18-19), бди „трещен, чамолъмар, скромен, почтен, съвестнобдителен“ (1 Тим. 3:2). Подозавай ли се с добрия подвик на вара: дръж се о вечния живот, за който ти биде и покаяние и изповедане, добротонанозване пред мого свидетел!“ (1 Иоан. 2:2).

Нека Господ Бог, наш Отец Спасител и Изкупител Исус Христов, Пречистата Богородица, св. ап. Андрей Първозван и твоите небеси повикротиелностелности и възрешностелности и преподобни и богоусоиен наш отец св. Йоан Рилски Чудотворец, да биде свидетелств за твоите обещания и изказването и възрешностелности в твоето служение на Православната ни църква и благочестното паство, което ти се поверява. Амин!

Епископ Йоан на Гори Карловци

клия, а другото извъншното откритие от клана, като ги сметнал за неважно, което се оправдал и с това, че те по-късно отпаднал от Църквата.

Едно от изказването за пастира развличение с срещата му и беседа със стария и онията хора. Трябва да избягва всякакви гъри, гъриши пиришества и веселия. По-угодно за пастира е да даде скромно угощение на добри приятели и дома си, отколкото да изнема за пиришества и веселия.

Пастирът трябва да бъде справедлив и любвеобилен. Също и ревностно да пазищата вара, като в радост посрещне събрите и странцията, принавяни му от хората в защита, заради името Христово. Да пазят нравствената си чистота. Да проваля блаславеността на мисълта, пише св. Амвросий Медиолански, такава, която колкото повече раздвжава, толкова повече имама“.

† Иоанкирия св. Иоан
По напътствие на св. Амвросий Мегюлански „Hl. Ambrosius von Mailand und seine Lehre über den Hirtendienst“

Варненска и Великопреславска епархия

На 28 февруари 1870 г. е създаден епархиалният фърман за уреждането на самостоятелна българска църковна епархия под формата на Екзархия, независима от Вселенската патриаршия. Така се слага началото на дългогодишната борба на българите за църковна независимост.

На 28 февруари 1871 г. в Екзархията дом в Ортакьойският Пярният църковно-народен събор, който тогава продължава на пет месеца решава кардиналните въпроси за дейността на Българската православна църква, като приема Екзархиятския устав.

На 19-ото заседание на църковно-народния събор в Цариград, проведено на 30 април 1871 г., се взема следното решение: „Като се признава на Варненската епархия казвата Провадия, а на Преславската епархия – казвата Ени пазар и вестите се да оспен (тези) на Месам-

врийска кааза, тия две епархии ще се съединят под един архиепископ, който ще носи титлата Преславско-Варненски“.

На 20 април 1872 г. архимандрит Симеон е ръководител на митрополитския съвет на Преславската епархия. На 27 април Преславският митрополит да бъде избран за митрополит на българската епархия. По тази причина митрополитът се нарича Варненско-Преславски.

Това било съществено-то възможно и правилно решение, което народните дейци вземат, за да за запази целостта на Варненската епархия, в която съгласно чл. 10 от фърмана не е взет град Варна и оше 20 села между Варна и Костенджа край морето.

Така укрепената епархия обхваща: Варненска околия, Добричка, Балчанска, Манглийска, Провадска, Шуменска, Преславска, Ескиджумайска (т.н. Търговишка), Османларска (т.н. Омуртаз) заедно с Котел и селата Меленци, Кервалва, Градец, Иврия и Катунча от Сивенска околия и три села от Разградска. Първоначално епархията има 12600 веници, които

признават Екзархията, съществуват 91 църкви, 5 параклиси, които се обединяват от 102-ма селеници, но нито едни няма богословско образование.

На 21 октомври 1872 г. след като се изпълняват решенията на църковния събор в Ортакьой в Варна, между кому – митрополитът да се нарича Варненско-Преславски, а митрополитският манастир Симеон Тръстевски е хиротонисан за митрополит на обединената епархия. За съжаление той получава от турските власти бекат за управленето само на Преславската епархия. Непризнаването му за духовен ръководител на Варненската епархия затруднява дейността му.

На 1 декември 1872 г. той пристига във Варна, където отслужва молебствие в църквата „Св. архангел Михаил“, след което се отправя за своето селалище в гр. Шумица.

На 25 февруари 1873 г. в Шумица е открит Пярният епархиалски събор. На него присъстват представители от двесте български епархии. Съборът под председателството на митрополит Симеон взема важни решения за укрепването и ръководство-

то на духовенството в новата епархия, събиране средства за изграждане на църкви, панасион и др. След него под председателството на митрополит Симеон се провежда отново в Шибени от 12 до 16 април 1873 г. църковно-народен събор, който взема важни решения за подобряване на учебното дело, като приема устава за създаване училища и главните градски училища в епархията и определя техните права и задължения.

След Освобождението на България през 1882 г. съданието на Варненско-Преславска епархия се пренася от Шумица във Варна. През втория период от диоцеза на епархията отпадна Манглийска околия, която преименува към Румелия. От 1913 г. до 1940 г. от състава на епархията отпадна Балчанска и Добричка околия. В края на 1952 г. Варненска и Преславска Търговишка епархия е съставена от четири духовни околии: Варненска, Шуменска, Добричка и Провадска.

От 1 януари 1953 г. се обединява Търговишка епархия на околия, която излиза от състава на Шуменска.

Архиепископото наместничество в Шумица

На 26 декември 1937 г. епархията е окосло 1 051 243 жители, хравотете са 308, параклисите – 15, а духовенството брои 905 души. Митрополитският събор Варна е в околу 900 град. жители, 13 църкви и 4 параклиси.

На територията на епархията има 7 манастира: „Св. Константин и Елена“ в Варна; „Св. Рождество Богородично“, жк. Виница в гр. Варна; „Св. явчик Варна“ – с. Ботево, Варненско; „Св. атели Петър и Павел“ – с. Заплат, Шуменско; „Св. Кирил и Методи“ и „Св. Пантелеимон“ – гр. Вирко, Добричка и Търговишка. Векаа духовна околия (с включение на Варненска) се управлява от архиепископ наместник. Съединение на Варненския и Великопреславския митрополитат е в гр. Варна.

Обикновено население на Варненска и Великопреславска митрополия

Обществена и социална дейност в епархията

Обществен комитет „Православни ценности“

Общественият комитет „Православни ценности“ е гражданско обединение, създадено по инициатива на Варненския и Великопреславския митрополит Кирил, който е и негов председател.

Основните цели, които си поставя комитетът, са:

1. Развитие и съхраняване на православните ценности и добродетели;
2. Въвеждане на предмета „Вероучение“ в българските училища;
3. Изграждане на нови православни храмове, възстановяване на стари и изграждане на духовно-просветни и социални центрове за подпомагане на нуждаещите се граждани.

При учредяването му на 25 май 2004 г. се включват представители от повече местни държавни, общински, военни, съдебни, образователни, културни, спортни, користи, банки, бизнесмени, народни представители от гр. Варна, областният управител, заместник-управител на Община Варна, председателите на Община Варна, общински, районни местни, общински съветници, представители на гражданския съветници, научни и културни дейци, бизнесмени и други християни, обединени от желанието за сътрудничество по утвърждаването и издигането на християнските православни ценности в град Варна.

Духовно-просветен център „Св. Архангел Михаил“

Облагоденствено на Варненския и Великопреславския митрополит Кирил, духовно-просветният център „Св. Архангел Михаил“ е създаден като епархиален, към храм „Св. Архангел Михаил“.

Дейността на ДЦП се организира и провежда от доброволци – съветници на общината и на град. Проектите на ДЦП „Св. Архангел Михаил“ се финансира от Варненската и Великопреславска св. Митрополия, от църковното настоятелство при храма, усвоеният се средства, спечелени от фондации по

различни програми и се търсят дарения от физически и юридически лица.

В духовно-просветния център се осъществяват следните дейности: Срещи-беседи, посветени на християнския живот; Курс по икономис; Занимална „Да предпазим децата от уличата“ за ученици от III и IV клас; Семинар „Да съхраним живота“; Програма „Пренесни“ на съвременния живот; Да съхраним живота за нашите деца; Културно-просветна дейност; Изкуственото прекъсане на бременост, както и разясняване на вредата от някои видове контрацепция; Проект „Училище за живота“ с цел усъединяване от средни и горни курсове за издигане на християнското учение за брака и семейството, както и осъществяване за здравно и репродуктивността при безбрачни или ранни полови контакти; Проект „Наркотици“ за осъществяване на наркотична зависимост сред учениците от средни и горни курсове.

Духовно-просветен и социален център „Света Троица“

На 19 април 2004 г. в Добрич тържествено е открито Духовно-просветният и социален център към храм „Света Троица“. В манастира на църковна библиотека, медлено училище за деца от 3 до 6 години, стаи за приютяване на нуждаещи се, социална трансфера и детска площадка. В Центъра могат да бъдат приемани около 12 човека, като всяка стаия има добри условия за живот. На линията, която се приемат там, се осигурява храна, подпомагане се при търсене на работа, медицинска помощ, снабвяване с документи за самозащита, напускане на задържане осигуряване и др. Дейността на Центъра се финансира предимно от дарения.

Съдействието със социалното министерство в линията на Община Добрич през 2009 и 2010 г. в Центъра са осъществявани благодарение на даренията, които се осигурява топъл обяд на пребиваващите в него и на други нуждени се (около 50 човека) от гр. Добрич. На всички големи църковни празници в Социалната трансфера се организира обща трапеза, а в деня на църковни празници деца от Дом „Дяна“ гр. Добрич, а като неделя след с. Божествена литургия се изнасят беседи по различни религиозни теми, произведени от желанието на християните.

ЩЦОН „Св. княз Воян Евратова – първомайски български“

Първомайският център за духовно обогатяване на наркованисите „Св. княз Воян Евратова – първомайски български“ (ЩЦОН) под негово начало от септември 2004 г. е инициатива на епархията. Това е единствената в България реабилитационна програма, базирана на православната вяра, като методика за лечение на зависими към психоактивни вещества (ПАВ) младежи.

Днес ръководител на центъра е прот. Георги Фотакчиев, административен директор с епископ Милтен (Милтен Манастир), а в духовното обогатяване участват священственици, но и приобщават качества на доктори, морални, духовни граждани. Центърът се финансира от Св. Митрополия в съдействие с Община Варна и социална НПО. Помощенето за защитено жилище за 15 ела е предоставено от Община Варна – Варна.

С цел подпомагане дейността на Центъра през 2009 г. е регистрирано сдружение „Отвори очи“ с председател Варненския и Великопреславския митрополит Кирил. През м. юли т.г. сдружението стартира проект „Събвднат свят“, реализиран с партньорството на морски клуб „Приатели на морето“. Финансирането бе осигурено след спонсорство на общината и институцията „Отворено общество“ – София. Щета на проекта бе мажорите да придобият знания за морската епархия и фауна и да придобият творчески умения за изработване на сувенири от морски материали.

През септември стартира друг проект „Работилница Морс“ с финансов подкрепа на Тръст гражданско общество за Централна и западна Европа и институцията „Отворено общество“ – София. Щета на проекта бе мажорите да придобият знания за морската епархия и фауна и да придобият творчески умения за изработване на сувенири от морски материали.

ЦАРСКИ МАНАСТИРИ

Св. Синод на законен път си на 8 юли 2009 г. одобри протокола на Варненския и Великорепадския епархийски съвет за възстановяването на двата епархийски манастира – „Св. Константин и Елена“, в кв. „Св. Константин и Елена“, гр. Варна и „Св. вмчца Марина“, край с. Ботево.

Царският манастир-паметник на добруджанската свободна държава „Манастир на добруджанци“, както още е известна обителта „огнетната Марина“, се намира на около 35 км на север от гр. Варна.

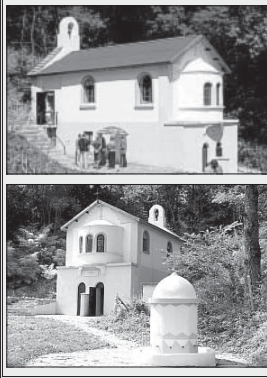
Оскъдни са запазените сведения за манастира. Знае се, че в местността има язовир с чиста, изкуствено и много студена вода. Имало е били собствености на турчина Сали Топчи от Добрич и тук той си прекарвал летото, а „ферич“ с харама си. Бял решил да си направи сарай, но при разкопките немерквил кръст с надпис „св. Марина“. Това е първата причина той продал цялата местност на двама Леоно от с. Ботево за дяк Леоно, който в три години изградил до Леоно пък и поизлил на пъквата...

Паралелно датира от 1884 г., както и двете къщи – мъжка и женска – всички върху извора.

В анализите на Варненската и Великорепадската митрополитна манастир датира от 1940 г., като мъжка света обител. По това време той представлявал и гранична зона на България в Румелия. Поради голямото значение на безкръвното връщане на Южна Добруджа по Крайовската спогодба от 1940 г. и негово ускорено ввеждане е образуван „Строителен комитет за постройка на Царския манастир-паметник на добруджанската свобода“, който бил възглавен от П. Димитров, варненски околийски началник. За секретар бил избран ботевският синодически свещеник Тодор Начев. Цар Борис III подкрепил комитета „с една крехка комета“.

След края на войната, поради което е обесил в „Върховен комитет на манастира“. „Сега добруджанци, се казва в изложението на комитета, са по-напред от своите каручи и работят и донасят при с. Марина, за да й се благодари и да й се поклонят“. Създаването тогава е раздвоен проект не е могъл да се осъществи. С Божиата помощ нещата вървят към добро развитие и се издават... се издават... тази православна обител, както се казва в съ-

Манастир „Св. Марина“

ширието изложение на строителния комитет, ще пребеде във вековете, като най-бавна и с боксествен произход връзка между добруджанската златна нива и обителта „огнетното отечество“. Наистина пророкът са тези думи. Така и стана. Ако тогава българите са се стичали в манастира със своите каручи, сега това стана на „новите каручки“, след като за пръв път на храмовия празник тази година – 18 юли – бе открит и новият асфалтиран път до самия манастир.

След запустеност, което преследва всички храмови и манастири, с намалата дясвети септември „добруджанският огън“ започва да се възвръща. Голема усилва за възстановяването и подпокръването му полага прот. Иван Аврамов. Не са го спрели нито ограничителните мерки, наложените от „народната власт“ под формата на водач на зона, нито привикванията и забележките да спазва законността. С риск за здравето и живота си, подкрепен от мнозина пра-

вославни християни, той разкъсал оградната мрежа и правил ремонтни, за да може да се отслужат на храмовия празник.

Успешна му започват през 1981 г., когато с Димитър Стоев се опитват да разберат в какво състояние е манастирът. Николай път им е отказан достъп, защото това е „вододейна зона клас „А“ и достъп на външни лица е забранен. Не е отказан достъп и влаган в района с неофициално разрешение. Намират възпалена рязура. От храма са останали само стенице. Вътре е имало дори иранския дървета. През 1984 г. дарение от живущите в района и околните фирми се извършва грубият строеж за манастира на Иван Аврамов сам участва в него. Намира и изчезналата кападна осколостта. Много хора – Георги Славов, Йордан Гриван, Веселин Тодоров, Гриван и Ненко Павлов, Божидар Димитров, П. Жейков, Димо Василев и Георги Минчев – участват с материали или доброво-

лен труд, за да може да се довърши храмът и да се обзаворди околността.

През 1987 г. от Държавна сигурност издат заповед за спиране на строежа. Не е допуснат Варненският и Преславският митрополит Исидор да обнови храма. Местото е изградено в аржес. По Божия воля, нещата започват да се уредят и отче Иван продължава усилена за възобновяването на светлата обител. Заседно с много свои смилщени той успява. И през 1986 г. храмът е завършен.

Няма да скрием, че първата „много важна“ препоръка към новия Варненски и Преславски митрополит Кирил (от 2002 1989 г.) на местното „народна“ власт е да се образува е грижата за възобновяване на наследството и неговото запазване. За духовното здравие и жажа кой то е било грижа?

Първия духовник, когато започнал да работи отначис с протериверство, беше свещеник Иван Аврамов. Богослуженията на храмовия празник станаха традиция. Наследството беше дясно. По силата на иницириата от миталото съборът на селото ставаше по стария календар и в манастира на празник идваха с автобус повече християни от Варна, отколкото от местните. Посещението черкувашите се увеличавало, започнали идват и студенти за възстановяване на известния „Добруджански събор“ на това място.

С благословението на Варненския и Великорепадския митрополит Кирил, финансираше погони и съхранява старинност на нем. Бисерка и Петър Петрови от Варна първоначално се изградил кожно кръго с няколко къщи за алумена и монаси. През 2009 г. със съдействието на кмета и председателя на Общинския съвет в община Ахсково, Димитър Стоев, на съдействието дарителя, бе изготвен проект за направи на четвъртъкоселен път до манастира. На самия празник на манастира Невелия Ванкокоприверство освети новата отсечка, за да могат поклонниците безпрестанно да достигнат там с превоза със бля организирани и наддвания с участието на над 30 съседни от съседните населени места.

Днес манастир „Св. Марина“ има нов облик.

Манастир „Св. прор. Илия“

С Божиата помощ възкръсна и друг царски манастир – този в златна Добруджа – „Св. прор. Илия“ край Александряна, Добруджанска духовна околина, само на няколко километра от северната ни граница... кълето, както казваше известният български академик А. Балевски: „Българин гранича сам със себе си“.

Съществителни сведения, както и големите мащаби с огромни размери свидетелстват, за сам отдавна е малко манастир. Може би неговото начално с положение също никде в началото на Второто българско царство. Изградването му вероятно е станало по времето на цар Иван Александър (1331-1371), поради което и съществено село с наречено Александрия. Според легендите историята жена на Иван Александър е покровителствала построяването на манастира в с. Александрия. Първоначално главната масивна сграда се намирала по-отвратно от сегашната. Не е известно и защо точно е избрано това място за строеж, но според друга легенда едно от причините е била – наличието на лесовита вода и каменна плоча, на която били отпечатани стъпките на св. прор. Илия в неговото магаренце. За съжаление в наши дни не се запазена никаква информация за големината на манастира, неговите зграфи и свещенослужители.

По иридженето на цар Иван Александър строиките започнали през 1346 г. Манастирът вероятно е завършен за 3-4 години и за почти толкова време е извършено обзавеждане, осветен, населил с монаси и изпълнен във функционалност. Двадесет и пет години след смъртта на цар Иван Александър България пада под османско иго. Св. Илия униожено от държавната институция, било започнато и започване на манастирите и църквите по заповед на султан Селим, в това число и този в с. Александрия.

Манастирът бе изграден с моралната и материална подкрепа на свещенослужители, православни християни от Добруджанска духовна околина и местни кметове, княз с арменския манастих км. Стон Иванов в продължение на 6 години от 2004 г. Основан дарител на св. обител стана семейството на юнтарюв Юлиан Димитров от гр. Добрич. Средства била дарени и от дарителите на местно население и търговците. Съществува настоятелство от съседните села Крушари и Лолево. Голема бе радостта на християните, когато на 22.10.2009 г. Варненският и Великорепадския митрополит Кирил освети новия манастир.

АБОНАМЕНТ 2011

АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА
НАЙ-АВТОРИТЕТНО ЦЪРКОВНО ИЗДАНИЕ!

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ за „Църковен вестник“

Посочете периода от време,
през който искате да сте абонирани

Имя	_____
Презиме	_____
Фамилия	_____
гр./с.	_____ п. код _____
общ.	_____
обл.	_____
к.к./ул.	_____ №. бн. _____
жк./ап.	_____ тел. _____

Изпращайте на адреса на издателството попълнен талон за абонамент с приложено документи за платен абонамент (банково бодорие или пощенски заповед).

МОЛЯ, ИЗПЛАЩАЙТЕ ТЪЧНИЙ АРСЕН, НА КОИТО ЖЕЛАЕТЕ ДА ПОЛУЧАВАТЕ ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК!

АКО ИЗПЛАЩАТЕ ПАРИТЕ ЗА АБОНАМЕНТ ПО БАНКОВ ПЪТ, ОТБЕЛЖАВАЙТЕ В ДОКУМЕНТА ЦЕЛТА НА ПЛАЩАНЕТО!

ЦАРСКИ МАНАСТИРИ

† Варненски и Великопреславски митрополит КИРИЛ

Варненският манастир „Св. Константин и Елена“

За някои манастири няма конкретни сведения кога са били построени, нито каква е била съдбата им по време на историческото им съществуване. По всякога говорим повече за Мизия, Тракия и Македония, и забравяме за една друга част от Майка България – Добруджа. Слава Богу, българските царе са имали грижата за целокупна България. Ако Аспарух не е можал да захвърли Варна и околността към света държавка, то Калоян окончателно я присъединява към своето царство.

Така и следващите български царе са полагали грижи за стабилността на своето царство, като са изграждали църкви и манастири, за да процветават православно-християнската ни вяра, опора и гаранция за добруването на народа ни. Непонарочно житието съществено възхвалява св. цар Борис за огромния му размах при възстановяването на църкви и манастири, които говори за петте катедрални, с които той огради своята държавка като с пет съветника.

Така и по време на Второто българско царство българските държавници са продължили това равноапостоливо дело.

Нечка припомням колко много е направил в това отношение младият български цар Иван Асен II (1218-1241), за когото в Синодала на цар Борис е написано: „Иван Асен, цар велик и благочестив, син на стария цар Асен, който имаш големия обич към Бога, прославил и просветил българското царство най-вече от всички царе, които са били преди него. Той основа манастири и ги украси с много злато и бисери и камъни многоценни; и всички свети и божествени църкви с много дарове обари и чиста свобода за тях обяви, и всеки съществуващически чин, аромат и дякони с много чести повечи, а най-вече с големия желание поиска и обнови на българското царство патриаршата...“

Обикновено най-старите сведения за построена

Манастир в мизаното

ден надпис, който гласи: „...поради силен страх на християнците... в Цариград 1713 година“. (По спомен на по-стари варненци, до средата на XX век в храма се е съхранявала стара храмова икона с лица на двамата свети. По всяка вероятност тя е била изработена в Цариград и след това пренесена и вложена в иконостаса на манастирската църква.)

Днес поклонниците на светата обител могат да се поклонят на частича от светите мощи на св. свмчк Валентин, епископ на Терни (+268), да изпросят молитвите и застъпничеството му. Този Божия угодник е по-популярен в Католическата църква и неминуемо се свързва с т. нар. „празник на влюбените“, но доколко това е благочестиво, може всеки сам да прецени, след като се запознае с житието на светите. Всъщност той е покръпел на младежките заodomване. А за да се задомат, младите трябва да се обичат така, както казва Спасителят. Освен от думите на Христа, човек има нужда от провета и духовна подкрепа на своя духовник, който да е непосредствено до него. Затова на всеки младеж е необходимо един духовник, както на всяко семейство – домашен лекар.

В отзвара на храма, над светия престол, се намира азисмот! Храмът на манастира е съграден около азисмот и днес той с това е уникален – поне не разполагам със сведения, че в Европа или навъде по света има друг такъв! Храм, в чиито отзвара, вод мисва престол – тук, където се отслужва св. Литургия, Тайнството на Тайнствата – да има азисмот!

Манастир сега

не в различни местности на параклиси, а по-временно и храм, около който се обособявала и обител – манастир, са от времето на цар Иван Александър (1331-1371), който проследил делото на своите предшественици. Напълно възможно е обаче на много места да е имало храмове и манастири още от началото на Второто българско царство.

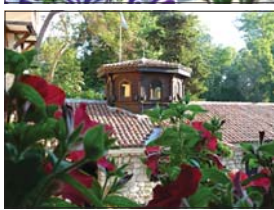
Така и за манастира „Св. Константин и Елена“ не съществуват точни данни кога е бил основан на това място. В една от версиите най-мисир се казва, че той е станал в началото на XVIII век. До това заключение се казва, че това е старата западна храмова икона в стария иконостас на храма. Между двете фигури има доста повер-

лие, който гласи: „...поради силен страх на християнците... в Цариград 1713 година“. (По спомен на по-стари варненци, до средата на XX век в храма се е съхранявала стара храмова икона с лица на двамата свети. По всяка вероятност тя е била изработена в Цариград и след това пренесена и вложена в иконостаса на манастирската църква.)

Днес поклонниците на светата обител могат да се поклонят на частича от светите мощи на св. свмчк Валентин, епископ на Терни (+268), да изпросят молитвите и застъпничеството му. Този Божия угодник е по-популярен в Католическата църква и неминуемо се свързва с т. нар. „празник на влюбените“, но доколко това е благочестиво, може всеки сам да прецени, след като се запознае с житието на светите. Всъщност той е покръпел на младежките заodomване. А за да се задомат, младите трябва да се обичат така, както казва Спасителят. Освен от думите на Христа, човек има нужда от провета и духовна подкрепа на своя духовник, който да е непосредствено до него. Затова на всеки младеж е необходимо един духовник, както на всяко семейство – домашен лекар.

В отзвара на храма, над светия престол, се намира азисмот! Храмът на манастира е съграден около азисмот и днес той с това е уникален – поне не разполагам със сведения, че в Европа или навъде по света има друг такъв! Храм, в чиито отзвара, вод мисва престол – тук, където се отслужва св. Литургия, Тайнството на Тайнствата – да има азисмот!

Обикновено най-старите сведения за построена

Обич и глед на манастира

НОВИ КНИГИ

„Подвигът на боярина полковник
Николай Киреев и Освобождението на България“

Автор на този труд е Освобождението на България полковник Николай Киреев, Великопреславски митрополит Кирил. Издаването е по повод 130-годишнината от Освобождението на България и Варна от османско робство.

Книгата е посветена на полковник Николай Киреев, боярин, който остава сподобил си и охотен живот и се вълочва като доброволец в Освобождението на Руско-турската война, в която манастирската смърт си. Той е само един от многото русчани, които откликват на призивите на руското духовенство за състрадание и взаиморядие към страдащите наемци на Балканите.

Авторът напълно и убедително защитава тезата, че един от водещите фактори за Освобождението на България са вярата в Бога и любовта към страдащите братя по вяра и кръв, и че именно тази вяра мотивира, вдъхновява и дава сили на хиляди руси да търсят срещу турските поробители и да извоюват победа над тях.

ЗАПОЧВА КЪМ ОБИВРАНЕТО ЗА 2011 г.

„Църковен вестник“

1 година	26,00 лв.
6 месеца	13,00 лв.
3 месеца	6,50 лв.
ед. цена	0,70 лв.

АДРЕСА НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 956-11, тел. факс 980-30-16
МОЛ. Танка Тончева Христова
e-mail: sinizdat@gmail.com

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Работи не се връща.

Банковка сметка на Синодално издателство на БПЦ
„УниКредит Българие“ – София, ул. „Алабаш“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCNRBGF

Сметте да се изпращат с пощенски запис или по банковка сметка, в който да се извърши токуват адрес и пощенски код на получателя!

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и възбуждания и не бива да се използва за битови нужди.